

עין משפט
ור מצוה

המוצא תפילין פרק עשירי עירובין

מסורת הש"ס

(א) תמוך הקונית נראה
שזין כלן פסקאין (ב) שבת
(ג) ו' למטה מג' גמי לא:
(ד) כ' ג' ד' ה' ח' י' י"ב
(ה) כ"א ט"ז ט"ח ט"ט

הגרות הב"ח

(א) ר"י ד"ה תוך ג' ובי'
כמי שהינה רמיא ואמרי
וכי' למטה מג' גמי לא:
(ב) ר"י ד"ה ח' י' י"ב ביה
ד' ובי' אפילו בבלים:

גליון הש"ס

כפי' ליהוי רבא נביא:
כ"ב דף ט"ז ע"ב חוס' ד"ה
ואפילו:

הגרות הגר"א

[א] א' ד"ה ב"י ארבעה
אפילו כנגד חלוני ט'
[ב] ותינוט שנתים מוקפתין:

מוסף רש"י

תוך שלשה לרבנן צריך
הבחה. לרבנן דפליגי עליה
ד"ר"ש בורק מרה"י לרבי
וה"ר ד' בלחמץ דלית להו
קלטה כמו שהינה לא
תחת תוך ג' מודי, אלא
אפילו תוך ג' נמי לר"ך
שמות, ולא עבר רה"ר
כילה פטור, והתקף מינה
נמי לר"ך ד' אמת וכשכל
לנת הדיע תוך ג' נוסך
שנתו עד שלא נת פטור,
ד' הוליל וימוך ג' הוא,
מ"מ הנחה כל דהוא פטין
(ט"ז ע"ב)

ב א מ"י פ"י מה' שנת
הלכה פו:
בא ב מ"י פ"יו מה' שנת
הלכה כל שנת
לאין ספק שו"ע א"ח פ"י
שנן ספ"ק:
בב ג מ"י שם ה' ו' ומג' שנת
טו"ש פ"י א"ח פ"י שנת
ספ"ק ג:
כג ד מ"י שם טו"ש פ"י שנת
ספ"ק ג:
כד ה מ"י שם ה' ו' וטו"ש
פ"י שנת ספ"ק ג:
כה ו מ"י פ"יו מה' שנת
הלכה א' שנת
שם טו"ש פ"י א"ח פ"י שנת
ספ"ק ג:
כו ז טו"ש פ"י שנת ספ"ק ג:
כז ח טו"ש פ"י שנת ספ"ק ג:

רבינו הגאון

אכל בכותל שאינו משופע
אפילו למטה מג' פסחים
גוללו אצלו דבר ר'
יהודה שרי' יהודה אוסר
אפילו אינו מסולק מן
הארץ אלא מלוא החוט
גוללו אצלו דבקינן הנחה
על גבי משוה. וכן אמר
ר' און תוך ג' לרבנן צריך
הנחה על גבי משוה.
ממ"י ז' שלפני החלון
כ"ו. אוקימנא ביה היצא
לרשות הרבים ונחליו
כמנא. והא לפעלה ר"י.
הוא וכרשות היחיד דמי.
ירושלמי א"ר יוחנן וי"ן
ובתלין שבובתין י' והתחין
ד' מתחין לבטן ולבטן
ובלבד שלא יחליף. ומאי
טחון עליו דקמי' כלים
שבובין. דא נפלו לרשות
הרבים אל חיישין דילמא
מיייל לוח לרשות היחיד.
תניא נמי הכי ז' היצא
וכי' ועד אין בין ז' לז' ומאי
י' אין משתמש ביה אלא
כנגד חלוני. ופרשת אביי
כגון דאית ביה ב"י ד'
פסחים שנעשה רשות
הרבים (הור"ד). ועיין
ר"ת ביה ד' פסחים
וחלוני משלמחו לר', כנגד
החלק שרי' ליה
לאישתמוי (הור"ד).
[חור"ן] של חלון ינהי.
אכל י' חלון רחב הייז
דפיך למעוף על רוחב
החלון (שכנ"ד החלון
כלבו מותר אבל המעוף)
בתיא גיטא ובהאי גיטא
אסירי. ואל התן עומד
אדם ברשות הרבים
ומטלטל ברשות היחיד.
עומד אדם ברשות היחיד
ומטלטל ברשות הרבים.
אוקימנא ריבון ורלא כ"ו
מאי. התן לא יעמוד
אדם ברשות הרבים וכו'.

נימא כתנאי אמרה ששמעיה. אע"ג ללא ינחא הכא לאוקמי
מילתא דרנח בפלוגמא דמנאי דמנאי מ"מ ע"כ אשמתן
כרייתא דפליגי עליה במסכת שבת כפ' הורק (דף ט"ז). גבי הורק
מרה"י לרבי' ורבי' בלחמץ דקמי' ככרייתא תוך ג' ד"ה חייב ז' ו'
נמי יש לחלק דהכא שנת הפסח
מלמעלה מג' למטה לתוך ג' הוא
דבעי רנח הנחה על גבי משוה אבל
התם איירי שהיה הפסח תוך ג'
משילא מתחת ידו להכי השיב כמנחה
דהא מודה רנח דהמעביר בתוך
שלושה דכמנחה בקרקע דמי כדמוכח
בפסק המולאי י"ן (שם דף ט"ז). והא
ללא חשיבין מתנגלגל כמנחה כדפיך
הורק (שם דף ק"ג). התם איירי
כשקיהת תפילת זריקה למעלה מג':
אלא כוזה רבי יהודה היא.
מימנה דכשנת הפסח הורק
(דף ט"ז): צעי למימר דסבר ר'
יהודה קלוטה כמו שהינה גבי הורק
מרה"י לרבי' ועבר ד' אמות כרה"ר
ולמסקנא דהתם ינחא דמויק לה
כגון דאמר דנפקא לרה"ר מנה
דמתחבר טפי למימר התם קלוטה
כמו שהינה כיון שהיה דעתו ורלונו
שנתו שם אבל הכא דלון רלונו
שיכול שם הפסח לון לנו לומר שהיה
כמנחה אבל למאי דלון התם מעיקרא
דמיחייב שמים ובחומר כל מקום
שמרנח שם מנחה קשה ויש לחלק
דהתם איתו מקפיד על הפסח אנה
שינוט אבל הכא מקפיד ומלולו היה
חפץ שלא היה שם מנחה אבל לרנח
קשה דאפי' נאומר כל מקום שמרנח
מנחה צעי רנח הנחה על גבי משוה
דמקפיד אפילו נח על גבי משוה לא
מיחייב דלן נעשים משתמחו ורין
לומר דלמאי דס"ד התם מעיקרא
לית ליה דרנח ועוד יש לומר דכרייתא
לעיל דהתם כשחילת זריקתו תוך
שלושה: **ניחוש** ר"א אסור נפ"י
ואתי איתיה. ואי דמפיך לכרמית
או לחצר שאינה מעורבת לרנח דלית
ליה לקמן (ט"ז). גזירה לגזירה פשיטא
דשרי דלא לאיצטרך למיתני ולאציי
דגור אסור כמו דמפיך לרה"ר ועוד
נראה דמדמני אציי לעולם דמפיך
לרה"ר משמע דמפיך לכרמית או
לחצר שאינה מעורבת שרי אפילו
כלים שאינן נשברים ואע"ג דלקמן
גור אציי גזירה לגזירה יש לחלק כמו
שפירשמי לעיל ובפרק כ"ד משתמין
(לעיל דף פ"ד). גבי אציי חצר ואציי
עלייה ששכחו ולא יעברו דקמי' ז'
היוצא מן הכותל בעצרה דעלייה הו'

למטה משלושה. הגיע ראש הספר לשלושה סמוך לקרקע ארעא
סמיכתא הוא והרי הוא כמנחה: **אלא** הא דאמר רנח. כפ' הורק
במס' שבת (דף ק"ג): **סוך שלשה לרבנן**. דפליגי עליה ד"ר"ש בקלוטה
כמי שהינה (ה) ואמרי דהורק מרשות היחיד לרשות היחיד דרך רשות
הרבים למטה מעשרה לא אמרינן
הואיל וקלוטה צ"י"ד מתמונים שהן
רה"ר הרי היא כמי שהינה למיבין
אפי' זרק למטה משלושה לא מיחייב
אם עד שלא הגיע לארץ נשך או
בלעו כלב אלא אם כן נח על גבי
משוה ואפילו לא הו' מקום ארבעה
הוא הנחה ולמעלה משלושה אם נח
פטור ואפי' לר"ע דאי מקום ארבעה
הוא כרמית הוא הוא ואי לית ביה
ארבעה מקום פטור הוא: **וינחא**
כסנאי אמרה לשמעתיה. דהא מנח
קמח אפילו כי לא נח נמי גור למטה
מג' משום דילמא זמנין דלון אגדו
בידו ולרנח כי אין אגדו בידו נמי כי
האי גזונא דלא נח לא מיחייב אם
קלטו והחזירו קודם שנת:
מתני' ז' שלפני החלון. גולט
מן הכותל גזונ' ד' ויחנן ד': נוספין
עליו. בני עלייה דרה"י הוא:
גב' דפסיק לייקן. לייקן גולט:
דפסיק לרה"ר. לחצר: **כלים הנשברים**.
כלי חרס וחוכית שאם נפלו יצברו
דלינא למימרי' דילמא חזיל ומימתי להו:
קערות וכוסות וקיסוניות. כולם כלים
הנשברים הם דקמתייהו דתרוס:
משתמש בכל הכותל. אם היו מוטל
לארצו אלא הכותל על פני כולו
משתמש בכל היו: **עד עשרה**
הספסופים. כלומר כל מקום שהוא
בין סמוך לחלון מיד היה מוטל
הימנו הרבה ובלנד שלא יהא בתוך
עשרה מתמונים שצרכות הרבים:
למטה הימנו. למעלה מעשרה:
משתמש בו. בתחתון ע"פ כל הכותל
אם מונח לארצו אלא הכותל. האי
ז' עינין היכי דמי: **א' דלית ביה**
ארבעה מקום פטור הוא ואפילו
כנגד חלוני לא לשפת. נהי דמקום
פטור הוא ומותר לכתף עליו דק"ל
(פ"ו). מקום שאין בו ארבעה מוטל לנני
רה"ר ולנני רה"י לכתף עליו מיהו
שמים מודי לא שמתרי ציה דלא
חוי למשתמשא ושביחי כלים למיפל
לרה"ר ד' ואע"ג דאוקמינן בכלים
הנשברים הני מילי בלתי ביה ד'
דלא שביחי למיפל כולי האי אלא
הכא דרובא נפלי ממוז' כמאן דשדי
להדיא לרשות הרבים: **חורי חלון**
הוא. כלומר ז'ית החלון והרחבתו הוא. ולשון חורי דנקט משום
דגני שנת שייך למימר חורי רשות הרבים כרשות הרבים וכן חורי
רה"י כרה"י דמי כגון כותל הקמוכה לרה"ר יש בה חורין פתוחין
לרה"ר למטה מיו"ד הו' רה"ר: **מתני' עומד אדם כרה"ר**.
ובלנד שלא יולאנו מארבע אמותיו. ממקום שהיה מונח בו ואשמועי'
מתניתין דלא גזרינן שמה יכניסנו אלנו: **וישפין כרה"ר**. דמפיך
מרה"י לרה"ר: **משנתגל רוקו כפיו**. משנתגל ונאסף לנחת: **לא**
יהלך ארבע אמות עד שירוק. דכיון דלמשדיח' קאי משאו הוא:
גב' מהני ליה רב כו'. גזירה שמה יכניסנו אלנו: **ועבדס כרה"ר**.
דאיהו הוא דגור שמה יביא אלנו דלקמן צפירין (דף ק"א). לא יעמוד
ברשות היחיד ויפתח ברשות הרבים שיכול מפתח ברשות הרבים
ויפתח בו פתח הסמוך לרשות הרבים שמה יכניסו' אלנו במקום שהוא:
מדפיסא

הוא. כלומר ז'ית החלון והרחבתו הוא. ולשון חורי דנקט משום
דגני שנת שייך למימר חורי רשות הרבים כרשות הרבים וכן חורי
רה"י כרה"י דמי כגון כותל הקמוכה לרה"ר יש בה חורין פתוחין
לרה"ר למטה מיו"ד הו' רה"ר: **מתני' עומד אדם כרה"ר**.
ובלנד שלא יולאנו מארבע אמותיו. ממקום שהיה מונח בו ואשמועי'
מתניתין דלא גזרינן שמה יכניסנו אלנו: **וישפין כרה"ר**. דמפיך
מרה"י לרה"ר: **משנתגל רוקו כפיו**. משנתגל ונאסף לנחת: **לא**
יהלך ארבע אמות עד שירוק. דכיון דלמשדיח' קאי משאו הוא:
גב' מהני ליה רב כו'. גזירה שמה יכניסנו אלנו: **ועבדס כרה"ר**.
דאיהו הוא דגור שמה יביא אלנו דלקמן צפירין (דף ק"א). לא יעמוד
ברשות היחיד ויפתח ברשות הרבים שיכול מפתח ברשות הרבים
ויפתח בו פתח הסמוך לרשות הרבים שמה יכניסו' אלנו במקום שהוא:
מדפיסא
כנגד חלוני לא ישתמש הי"מ למיפך אפי' בשלמטה הימנו לא ישתמש והא דלא משני ליה דכלים הנשברים איירי היינו משום דלא מיתוקמא
בהי ע"כ מדלא שרי בשאר הכותל אלא כנגד חלוני בלבד: **תחתון דאית ביה ד'**. ק"ק דמעלין שמעין ליה דשרינן כנגד חלוני
משום דחלון משלימתו ל' יש לומר דלאיצטרך לאשמועינן בתחתון אף על גב דלא ינחא משתמשא דהא איכא עליון דמפסיק:
הוא

הוא. כלומר ז'ית החלון והרחבתו הוא. ולשון חורי דנקט משום
דגני שנת שייך למימר חורי רשות הרבים כרשות הרבים וכן חורי
רה"י כרה"י דמי כגון כותל הקמוכה לרה"ר יש בה חורין פתוחין
לרה"ר למטה מיו"ד הו' רה"ר: **מתני' עומד אדם כרה"ר**.
ובלנד שלא יולאנו מארבע אמותיו. ממקום שהיה מונח בו ואשמועי'
מתניתין דלא גזרינן שמה יכניסנו אלנו: **וישפין כרה"ר**. דמפיך
מרה"י לרה"ר: **משנתגל רוקו כפיו**. משנתגל ונאסף לנחת: **לא**
יהלך ארבע אמות עד שירוק. דכיון דלמשדיח' קאי משאו הוא:
גב' מהני ליה רב כו'. גזירה שמה יכניסנו אלנו: **ועבדס כרה"ר**.
דאיהו הוא דגור שמה יביא אלנו דלקמן צפירין (דף ק"א). לא יעמוד
ברשות היחיד ויפתח ברשות הרבים שיכול מפתח ברשות הרבים
ויפתח בו פתח הסמוך לרשות הרבים שמה יכניסו' אלנו במקום שהוא:
מדפיסא
כנגד חלוני לא ישתמש הי"מ למיפך אפי' בשלמטה הימנו לא ישתמש והא דלא משני ליה דכלים הנשברים איירי היינו משום דלא מיתוקמא
בהי ע"כ מדלא שרי בשאר הכותל אלא כנגד חלוני בלבד: **תחתון דאית ביה ד'**. ק"ק דמעלין שמעין ליה דשרינן כנגד חלוני
משום דחלון משלימתו ל' יש לומר דלאיצטרך לאשמועינן בתחתון אף על גב דלא ינחא משתמשא דהא איכא עליון דמפסיק:
הוא